

11. Däliga berättar det finnes nog till, Estafons
däliga bönder. Du vill jag skriva och sända
min brist, Soppas! i ty tråden är förder.

10. En gång jag skjutade skuten en prest;
Jag såg till skutan och bärn, Alltid en vilt;
ten bod som i min, jagst. Soppas! jag bara
sid dram.

9. Sedan så skjutade jag en öfver, Då så
jag tänna på amur; Skjut till jag och ställs;
ord, med mer, Soppas! han svar så förbanden
gömd.

8. Jag så en smögas och bita en plåt, Och
hon mig bögligt berömd. Sjungning, som tusan,
lag smögslen åt, Soppas! men plåten jag
gömd.

7. Alltid med sådana rötter min hand, Me
ra för leta förresten! Jag tyckte rittigt mitt-bröst
stod i brand — Soppas! ad, hvad det var rittigt!

6. Rinden blef hvit, som var skivad, och
blå, Grundmuren i synbar och grå. Jag tog en
fudgel och höll berömd, Soppas! och sången
som åter.

5. En gång så skjutade jag en manfoll,
Stante så träva som i vinden. Sjöden var
rasande, listom i gäst, Soppas! det nå ut i vinden.

4. Ört finge jag ei i asten anda, Skuten
om hemma jag more. Där kan jag tänke en
loftstiftning så, Soppas! af herren, den store.

och baren med dem: — Soppas! nu skönd
är fuller.

Den Fjerde:

Å, ad, min ängslans plåga! Jag suckar
mången gång: Hvar timma är, som dagen, Hvar
dag, som året lång, För dig, min Ängel söt,
Min tröst i lif och död, När skall den tid väl
komma, Jag stiles af min nöd? ;:

2. Kunde jag dig alltid skåda, Hvar gång
jag tänkte på; Då skull' jag mig ej grufva,
Men glad i sinnet gå; Om dagen tankarna,
Om natten drömmarna: När skall den tid väl
komma, Jag får min Ängel se? ;:

3. Emedan jag är borta, Låt klassar'n ej
förmå, Din kärlighet afforta, Och mig ur hogen
slå: Förr blifvet vatten mull, Och ulfven lam-
bet full, Förr sist i lusten fängas, Förr'n jag
blir ivakfull. ;:

4. Ja, himlen dig bebara! Hans Änglar
vakta dig, Att du, förutan fara, Nå lefva
tryggelig! Här med all, fattväl, Min Ängel,
söta själ! Jag vet, du trofast blifver. Förglöm
mig ej! din träl. ;:

3. Landstegen äfvar jag mer än mitt hem:
Samma går buller om buller. Sättstället fupar
derför för på. Soppas! hvad lyssiga öden!

2. Gulstön är det — men skuten skall gå
ända i bletske döden. Det är ordentligt — jag
frätor, i min, Soppas! men skuten den som frätor.
bågen genom den lyser, Soppas! boppa, som
intern är bister och roden är tunn, Strm

Skjutspöken.

Den Andra.

7. Zettio hästar sås inte för guld, Jag är
i sig ingen trostär, Jag ger dem tusan och
tapper mig full, Soppas! öfverlyssiga hästar!

6. Sela reserven är nu san i vado, Selt
är lag endaste hästen, Jag mig godt herrskap till
näraste häll, Men spara ej pisten för resten,
Zettio hästar, hvar ta dem istän? Svarat skall
lag springa i natten? Zettio lag glöde att hoppa
i an, Om jag ej skydde för vatten.

5. Comliga löfva mig bränvin, la tryt,
Sofvar en ann mer att snappa. Jag är en
trase, en satigmans byt, Alla de vilda mig
slappa. Sällart! och hästar! och hästar! och
stus, Och sitt utaf tusande bollar, Gör ad om
lag läge i skutan som list, Förutan båd byxor
och skollar.

4. Soppas! alla här stodas som båd
an, Soppas! på sig att lag båd.

GS 1010

Wor,

Den Första.

Hållkarls-Wisa.

Aldrig jag får i mitt öga en blund, ic. ic.

Den Andra.

Skjutspöken.

Wintern är bister, och roden är tunn, ic. ic.

Den Tredje.

3 W — socken en herrgård är, ic. ic.

Den Fjerde.

Å, ad, min ängslans plåga, ic. ic.

1. Den herren hafwer en mökäring hast,
 Ja hon skall råda öfwer allt Allt hwad tiens-
 folket skall äta. Och tjenstefolket ä mycket snällt,
 De gratulera henne för Mamsell, Om de henne
 ej will förtreta. Och slafwar will de ha, ic. ic.

2. Den herren hafwer en Inspektör, Han
 inte dummer war jag tror Till följa med utåt
 ången. Och påken nyttjar han mycket bra, Men
 hur det tar det wet inte jag Men det wet Mel-
 langårdsdrängen. Och slafwar will de ha, ic. ic.

3. Men rättaren är något stumm, Så han
 har swårt att få orden fram Men när han
 kommer på en kulle, Då skrifer han utan all
 reson: "Rättan kommer allt Herr Baron. Hop-
 pa, hoppa mulle! Och slafwar will de ha, ic. ic.

12. Herrn tycks mig vara bestedlig och from,
 Rappfäden bukstinn för resten. Säkert han lem-
 nar min sida ej tom, Heppsan! som heliga presten.

13. Nu ä' wi framme! Ur wägen, wet hut!
 Här är en herre, som duger! Dridspengar ger
 han — fort, bönder kom' ut! — — Stilla!
 så se om jag ljuger!

Den Tredje:

SW— socken en herrgård är, Som är så
 mången man till bestvär Allt för en elaker herre.
 Ja han är herre, ja gubben Örn, Han blir
 wärre än en björn, De wa en underlig gubbe.
 Och slafwar will de ha, och slafwar will de ha
 att slita på.

2. Den herren hafwer en mökäring hast,
 Ja hon skall råda öfwer allt Allt hwad tiens-
 folket skall äta. Och tjenstefolket ä mycket snällt,
 De gratulera henne för Mamsell, Om de henne
 ej will förtreta. Och slafwar will de ha, ic. ic.

3. Den herren hafwer en Inspektör, Han
 inte dummer war jag tror Till följa med utåt
 ången. Och påken nyttjar han mycket bra, Men
 hur det tar det wet inte jag Men det wet Mel-
 langårdsdrängen. Och slafwar will de ha, ic. ic.

4. Men rättaren är något stumm, Så han
 har swårt att få orden fram Men när han
 kommer på en kulle, Då skrifer han utan all
 reson: "Rättan kommer allt Herr Baron. Hop-
 pa, hoppa mulle! Och slafwar will de ha, ic. ic.

Den Första. Hållkarls-Wisa.

Aldrig jag får i mitt öga en blund, Nu kom
 en wagn af de store; Herren förlåte min önskan:
 en hund, Helbre än Hållkarl jag wore, Ty hun-
 den får rasta, när jägarn är trött, Åfwen när
 störstfurar swalla, Men mig fattig fan, så i torrt
 som i wätt, Åger en hwar att befalla.

2. Hållkarl! de strifa dernere med makt,
 Hållkarln den lathund hwar finns han; Ad hwil-
 len himmel som ej står på wakt, Här han blott
 spöstraff nog minns han. Ad goda herrar tillåt
 mig blott, Byrorna på mig att draga; Nej
 spring utan byxor; det gör dig godt, Annars
 i boken wi klaga.

3. Hej! jag kommer, förstrådliga syn,
 Åter en wagn och en annan, Så många hästar
 finns inte i byn, Nej, jag blir galen i pannan.
 Hållbänder hjälp mig, kommer ju här, Tioxtals
 af lomedianter, Båtsmän på köpet stodas ju här,
 Vad från hufvudrade lantar.

4. Bernamo marknad i morgon skall stå,
 Wägarne ä' ju så sura, Drar och bönder och
 stolar de, Och du för att plundra och lura,
 Sodermanslänningar så låta på tän, Gerswäre.